

Angelusz

[2011. november]

(F. L. éneke)

Beszélgünk, bár nem érek rá nagyon,
nevezzünk néven pár kísértetet,
oszoljon köd, ha visszaálmódod
és felriadsz, hogy ősz meg Szerda.

Kell valaki, aki majd megbocsát,
kertet nevel, szobákat rendberak
és szembesít, halottakat felás,
figyel hétköznapi csodákra.

Ilyet egyébként jobban nem tudok.
Ablakba állok, főzök egy teát.
A dolgom elmesélni, ami volt,
ha éppen minden más hiába.

Ahogy én is, mert nélkülem haladsz.
De megpróbálom frissíteni még
a pontot, ahol én vagyok magad,
hogy valahogy beindulj újra,

de lassan csak, nem vagyok én se több
mint könnyű játék, egy a sok közül,
a kérdőjel, mi benned létrejött,
egy doboz Szerda évek óta,

másnapos küldönc, szigorú számár,
az emlékeid vak könyvtárosa,
problémás állat, gyermek tanár,
kit szégyellsz már a sarki boltba,

*az, aki mindig itt van, őrködik
és szembesít, halottakat felás,
elmondja, hogyha beszartál megint,
figyelj kicsit jobban magadra,*

*hogy itt vagyunk a dolgok közepén,
hogy két nap elmúlt, kettő hátravan,
hogy jól mesél, ki hálával mesél,
és ne akadj ki minden szóra.*

Hogy mondd te is tetszőleges napon
a pultnál vagy kihűlt teád fölött,
ha bárki megtalál vagy félrevon,
és van még némi bor meg szóda.

Kategoria: vers, próza

Denumire autor: Horváth Előd Benjámín

Látó Szépirodalmi Folyóirat